

Publicerad 2005-05-12 00:08 av Juli

Du

Du tittade ned
på din stora mage

förundrades

över det liv som fanns därinne
sparkande och nyfiken

jag kom till din famn
kände ditt hjärta slå
men snart slutade det

jag förundrades

över det korta liv du hade
i minnet är allt evigt, sägs det

Jag är ledsen, mamma
har inga egna minnen från tiden
där vi var tillsammans

Jag var arg, du övergav mig
jag byggde en värld
där jag önskade du fanns

Men mamma,
tack för att jag fått detta liv
att fortsätta med dem
som finns i min närhet

Du är förlåten,
du var bara en människa
med känslor och tvivel

Känner en saknad
även om jag inte känner dig
och skickar en varm kram
uppåt bland molnen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Juli med Poeter.se id #2316 innehar upphovsrätten